

LES CRÍTQUES

DANSA

Fusió desaprovada d'estils

MONTSE G. OTZET
motzet@elperiodico.com

La coreògrafa Mudit Grau es caracteritza per donar al flamenc uns aires de contemporaneïtat mitjançant la interrelació d'aquest ball ancestral amb llenguatges actuals. Aquesta voluntat de modernització també es troba a *Àvida vida*, un muntatge en què el flamenc comparteix els seus canons amb expressions pròpies de dansa contemporània i del hip-hop.

En síntesi, el contingut de l'obra es basa en la simplicitat i dificultat que reuneix la vida. Una paradoxa que Grau exposa oferint una successió de fragments inconnexos. Trossos de vida com a part d'un calidoscopi quotidià i universal. Però

Àvida vida
Teatre Nacional de Catalunya
27 D'ABRIL

COMPANYIA: Color Dansa CREACIÓ I DIRECCIÓ:
Mudit Grau INTERPRETS Catalina Fernández,
Lluc Fruitós, Iker Gómez, Aina Pascual, Emilio
Gutiérrez, Carolina Morgado, Yolanda Ramón

l'estructura d'aquests flaïcos s'ensorra i queda reduïda a una voluntat que no aconsegueix obtenir un bon resultat. Això succeeix perquè les imatges curtes són llançades a l'escenari sense solta ni volta, a la vegada que van desposseïdes d'un format, d'un teixit invisible que els doni raó, tant a nivell individual com en la trama general del muntatge.

Ni Mudit Grau, en la creació i direcció, ni Paco Mir, en l'apartat de la dramaturgia, aconsegueixen conduir l'obra a un nivell professional, ja que el to d'*Àvida vida* resulta acadèmic i no deixa de ser el que es respira en un bon final de curs. El millor de l'espectacle és la

presència d'Emilio Gutiérrez i de Lluc Fruitós. Cada un pel seu costat i amb els seus respectius solos de dansa contemporània i de hip-hop van demostrar tenir un nivell superior al de la resta de la companyia.

CARLOS MONTANÉS

INTENT FALLIT UN BALLARÍ D'ÀVIDA VIDA.